

Sag 314/85

Foto-Frost mod Hauptzollamt Lübeck-Ost

(anmodning om præjudiciel afgørelse
fra Finanzgericht Hamburg)

»De nationale retters manglende kompetence til at fastslå at fællesskabsretsakter er ugyldige — gyldigheden af en afgørelse om efteroprævning af importafgifter«

Retsmøderapport	4200
Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Federico Mancini, fremsat den 19. maj 1987	4211
Domstolens dom af 22. oktober 1987	4225

Sammendrag af dom

- Præjudicielle spørgsmål — gyldighedsspørgsmål — konstatering af ugyldighed — de nationale retter ikke kompetente (EØF-Traktaten, art. 173, 177 og 184)*
 - De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — efteroprævning af import- eller eksportafgifter — importøren opfylder de betingelser der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1697/79 — efteroprævning — udelukket (Rådets forordning nr. 1697/79, art. 5, stk. 2)*
1. De nationale retter, hvis afgørelser ifølge nationale retsregler kan appelleres, kan behandle spørgsmålet om gyldigheden af en fællesskabsretsakt; dersom de finder, at anbringenderne vedrørende ugyldighe-
- den, som parterne har påstået sig for dem, savner grundlag, kan de også forkaste disse anbringender og fastslå, at retsakten er fuldt gyldig. Derimod er de nationale retter, uden hensyn til om deres

afgørelser kan eller ikke kan appelleres ifølge nationale retsregler, ikke kompetente til selv at fastslå ugyldigheden af retsakter fra Fællesskabets institutioner.

Denne løsning pånøder sig for det første af hensyn til kravet om ensartethed i anvendelsen af fællesskabsretten. Meningsforskelle hos retterne i medlemsstaterne med hensyn til gyldigheden af fællesskabsretsakter kan anfægte selve den fællesskabsretlige retsordens enhed og anfægte det grundlæggende krav om retssikkerhed.

Det samme resultat følger for det andet af den sammenhæng, der nødvendigvis må bestå ifølge den domstolsbeskyttelse, der er hjemlet ved Traktaten. Denne har nemlig dels ved artiklerne 173 og 184, dels ved artikel 177 indført et fuldstændigt retsmiddel- og proceduresystem, hvormed Domstolen skal kunne kontrollere legaliteten af institutionernes retsak-

ter. Da artikel 173 gør Domstolen enekompetent til at annullere retsakter fra Fællesskabets institutioner, kræver sammenhængen i denne ordning, at beføjelsen til at fastslå ugyldigheden af sådanne akter i tilfælde, hvor spørgsmålet herom rejses for en national ret, ligeledes er forbeholdt Domstolen.

Denne kompetencefordeling kan fraviges under bestemte betingelser, såfremt gyldigheden bestrides for den nationale ret under en sag om foreløbige forholdsregler.

2. Artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1697/79 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der opstiller tre præcise betingelser for, at de kompetente myndigheder kan undlade efteropkrævning, skal fortolkes således, at den indebærer, at den afgiftspligtige har krav på, at der ikke sker efteropkrævning, når samtlige disse betingelser er opfyldt.

RETSMØDERAPPORT

i sag 314/85 *

1 — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

A — Retsgrundlaget

Twisten i hovedsagen vedrører efteropkrævning af importafgifter for varer fremstillet i Den Tyske Demokratiske Republik, som en

forhandler med hjemsted i Forbundsrepublikken Tyskland har købt hos forhandlere i andre medlemsstater.

Efteropkrævning af importafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, er

* Processprog: Tysk.